

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudce Faisala Husseiniho a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci navrhovatele: **J. K.**, zast. advokátem JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele, Ph.D., Josefa Václava Sládka 35, Frýdek-Místek, proti odpůrci: **Magistrát města Karviné**, Fryštátská 72/1, Karviná, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) statutární město Karviná**, Fryštátská 72/1, Karviná, **II) SATPET Production s.r.o.**, Nádražní 601/159, Ostrava, ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 3. 12. 2019, čj. SMK/175456/2019 (stanovení místní úpravy provozu v Karviné-Ráji na ul. U Farmy), v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 5. 2023, čj. 76 A 1/2022-79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovateli **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Tomáše Mikulíka Hameleho, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel pracuje jako řidič kamionové dopravy. Při plnění svých pracovních úkolů mj. zajišťuje zásobování společnosti SATPET (osoba zúčastněná na řízení II), jejíž podnik se nachází v areálu U Farmy v Karviné.

[2] Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2021 uznal Magistrát města Karviné navrhovatele vinným ze spáchání přestupku porušení zákazu vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 tuny, a uložil mu pokutu. Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodnutím ze dne 3. 11. 2021 uloženou pokutu snížil, rozhodnutí o spáchání přestupku ovšem ve zbytku potvrdil.

[3] Navrhovatel se žalobou domáhal, aby krajský soud zrušil rozhodnutí krajského úřadu o spáchání přestupku. Současně soudu navrhl zrušit opatření obecné povahy – dopravní značku „*zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 tuny*“ společně s dodatkovou tabulkou „*mimo vozidel s povolením MMK a vozidel TRK a IZS*“ na ulici U Farmy v Karviné, jejímž porušením se přestupku dopustil. Krajský soud návrh na zrušení dopravní značky vyloučil k samostatnému projednání, následně návrhu vyhověl a dopravní značku zrušil.

[4] Ke kasační stížnosti magistrátu (odpůrce) ovšem NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2023, čj. 10 As 263/2022-34). NSS dospěl k závěru, že navrhovatel před krajským soudem nemohl účinně namítat nepřiměřenost dopravní značky, protože byl pasivní v průběhu jejího přijímání. Krajský soud se tedy proporcionalitou (přiměřeností) dopravní značky nemohl vůbec zabývat (body 12 až 17 rozsudku NSS). NSS krajskému soudu rovněž vytkl, že přisvědčil navrhovatelovým námitkám, kterými však navrhovatel nebránil práva svoje, ale společnosti SATPET. Společnost SATPET ovšem nepodala návrh na zrušení dopravní značky a v řízení před krajským soudem zůstala i přes své postavení osoby zúčastněné na řízení pasivní. Tím krajský soud připustil podání *actio popularis*, tedy návrhu na zrušení opatření obecné povahy podaného ve veřejném zájmu, což není přípustné (body 18 a 19 rozsudku NSS).

[5] V dalším řízení krajský soud návrh na zrušení dopravní značky zamítl. Proti rozsudku krajského soudu tedy nyní podal kasační stížnost navrhovatel, kterého NSS dále označuje jako stěžovatele.

II. Shrnutí argumentů kasační stížnosti, vyjádření OZNŘ II a vyjádření odpůrce

Kasační stížnost

[6] Předně stěžovatel upozorňuje, že poprvé dopravně obsluhoval společnost SATPET až v prosinci 2019. Magistrát však zveřejnil návrh dopravní značky již během září 2019, v prosinci 2019 již nabyla dopravní značka účinnosti. Po stěžovateli tedy nelze požadovat, aby se aktivně účastnil procesu přijímání dopravní značky, když v té době ještě do společnosti SATPET ani nezavázal. K tomu stěžovatel navíc doplňuje, že nezavázal pouze do společnosti SATPET, ale i do jiných společností. I to je podle něj další argument, proč po něm nelze spravedlivě požadovat, aby se účastnil procesu přijímání sporné dopravní značky.

[7] Dále stěžovatel upozornil na chybu v původním návrhu na zrušení dopravní značky, ve kterém uvedl, že dopravní obsluhu společnosti SATPET stěžovatel osobně zajišťuje od roku 2017, správně však mělo být až od konce roku 2019. Podle stěžovatele se jedná o evidentní písařskou chybu; odkazuje především na pracovní smlouvu, a navíc dodává, že v roce 2017 ještě ani neměl řidičský průkaz.

[8] Stěžovatel je dále přesvědčen, že smí namítat nepřiměřenost dopravní značky. Do areálu společnosti SATPET totiž nevede jiný vjezd a kvůli dopravní značce je tedy stěžovatel opakovaně pokutován, což mu způsobuje téměř neustálou majetkovou újmu.

pokračování

[9] Konečně stěžovatel namítá i to, že návrh na zrušení dopravní značky nepodal ve veřejném zájmu, ale na ochranu vlastních práv. Skutečnost, že by ze zrušení dopravní značky měly prospěch i jiné osoby, nemůže znamenat, že by se stěžovatel nemohl domáhat zrušení dopravní značky z důvodu zásahu do jeho vlastních práv.

Vyjádření společnosti SATPET

[10] Ke kasační stížnosti se vyjádřila společnost SATPET jako osoba zúčastněná na řízení. Společnost SATPET nejprve potvrdila, že stěžovatel není a nikdy nebyl jejím zaměstnancem, stěžovatel ani nežije v Karviné a v rámci svých pracovních úkolů nezajišťuje pouze dopravní obsluhu společnosti SATPET, ale i jiných společností. Do společnosti SATPET navíc začal zavázet až na konci roku 2019. I společnost SATPET je tedy toho názoru, že po stěžovateli nelze spravedlivě požadovat aktivní zapojení do procesu přijímání sporné dopravní značky. Stěžovatel se o sporné dopravní značce poprvé dozvěděl až v březnu 2020, když obdržel první pokutu za její porušení.

[11] Společnost SATPET dále potvrdila, že veškerou nákladní dopravní obsluhu objednává u externích dopravců, kteří jsou poté na základě sporné dopravní značky pokutováni, protože jiná pozemní komunikace do areálu společnosti nevede. Přímou společnost SATPET tedy za porušení sporné dopravní značky nikdy pokutu nedostala, sankcionováni jsou vždy řidiči externích dopravců. Dopravci poté naučtují společnost SATPET pokutu a jednatele společnosti SATPET jí zaplatí ze svých soukromých prostředků. Dopravní značka tedy znemožňuje nezbytnou dopravní obsluhu společnosti SATPET i ostatních subjektů v areálu. Prostřednictvím dopravní značky se magistrát snaží ukončit podnikání v areálu, protože změnou územního plánu tam vytvořil plochy pro individuální bydlení. Společnosti SATPET je rovněž známo, že jiné subjekty již magistrát žádaly, aby umožnil nezbytnou dopravní obsluhu areálu, magistrát tyto žádosti ovšem zamítl.

Vyjádření odpůrce

[12] Ke kasační stížnosti se rovněž vyjádřil magistrát jako odpůrce. Odpůrce předně uvedl, že souhlasí s rozsudkem krajského soudu, který se vypořádal se všemi stěžovatelskými námitkami a rozhodl v souladu s právním názorem NSS. Nynější kasační stížnost je tedy podle něj nepřípustná. Podle odpůrce není sporu, že stěžovatel zůstal v průběhu přijímání dopravní značky pasivní, a není podstatné, proč tomu tak bylo. V návrhu na zrušení sporné dopravní značky navíc stěžovatel opakovaně uvedl, že společnost SATPET zavázal již od roku 2017. Jeho nynější tvrzení, ve kterém stěžovatel tvrdí, že se jednalo o chybu a že do společnosti ve skutečnosti zavázal až od konce roku 2019 tedy odpůrce považuje za účelové. Pokud NSS neshledá nepřípustnost kasační stížnosti, měl by ji zamítnout jako nedůvodnou.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Kasační stížnost je nepřípustná.

[14] Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS.

[15] Nepřipustnost kasační stížnosti podle citovaného ustanovení se tedy dotýká otázek, které NSS v téže věci již závazně posoudil, respektive mohl posoudit (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Toto omezení odráží závaznost právního názoru pro krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a vylučuje i možnost, aby NSS změnil svůj závazný právní názor k nové kasační stížnosti v téže věci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS).

[16] Podá-li kasační stížnost v téže věci druhý účastník řízení, je § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. použitelný zejména v případě, kdy tento účastník napadá závěry krajského soudu, které jsou výsledkem aplikace závazného právního názoru NSS vyjádřeného v předchozím zrušujícím rozsudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, čj. 6 As 1/2011-139, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2014, sp. zn. II. ÚS 2240/13).

[17] V nyní projednávaném případě NSS dřívější rozsudek krajského soudu zrušil na základě kasační stížnosti odpůrce kvůli nesprávnému posouzení možnosti namítat nepřiměřenost dopravní značky a podání návrhu na zrušení dopravní značky v zájmu společnosti SATPET, nikoli navrhovatele (srov. bod 5 shora). Nynější kasační stížnost podal navrhovatel jako druhý z účastníků řízení, NSS proto nejprve posoudil její přípustnost. Přitom dospěl NSS k závěru, že nynější stěžovatel pouze nesouhlasí se závěry prvního rozsudku NSS v této věci. Stěžovatel nenamítal, že by se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS. Naopak je to právní názor NSS, se kterým stěžovatel polemizuje, když snáší argumenty, proč se krajský soud měl zabývat nepřipustností dopravní značky a také, že nenavrhoval zrušení dopravní značky pro společnost SATPET, ale pro sebe. Kasační stížnost ve své podstatě opakuje stěžovatelův původní návrh na zrušení dopravní značky adresovaný krajskému soudu, kterému krajský soud sice vyhověl, ale jeho rozsudek NSS posléze zrušil, a je tudíž podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřipustná.

[18] Na závěru o nepřipustnosti nynější kasační stížnosti nemůže nic změnit ani stěžovatelovo tvrzení, podle kterého se v původním návrhu na zrušení dopravní značky adresovaném krajskému soudu spletl a do společnosti SATPET nezavázal již od roku 2017, ale až od konce roku 2019. Změnu svého původního tvrzení z roku 2017 na konec roku 2019 stěžovatel uvádí až ve druhém kasačním, resp. celkově čtvrtém soudním řízení. NSS proto k této změně skutkového tvrzení nemohl přihlídnout.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Soud proto kasační stížnost odmítl pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. a). O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Právo na náhradu

pokračování

nákladů řízení nemají rovněž ani osoby zúčastněné na řízení. NSS jim neuložil žádnou povinnost ani nebyl dán žádný důvod hodný zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

[20] Podle § 10 odst. 3 in fine zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu